

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๕

เล่ม ๓๗ ตอนที่ ๓๑ ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ เมษายน ๒๕๐๓

พระราชบัญญัติ
รายได้สุขาภิบาล (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๐๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๐๓

เป็นปีที่ ๑๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยรายได้
สุขาภิบาล

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๓๑ ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ เมษายน ๒๕๐๓

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญ ในฐานะ
รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
รายได้สุขาภิบาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๓”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๘ ทวิ แห่ง
พระราชบัญญัติรายได้สุขาภิบาล พ.ศ. ๒๔๕๘

“มาตรา ๘ ทวิ สุขาภิบาลมีอำนาจออกข้อบังคับเก็บภาษี-
อากรและค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้นไม่เกินร้อยละสิบของภาษีอากร
และค่าธรรมเนียมดังต่อไปนี้ ได้ทุกประเภทหรือเพียงบาง-
ประเภทคือ

(๑) ภาษีการค้าตามประมวลรัษฎากร ซึ่งสถานการค้า
อยู่ในเขตสุขาภิบาล

(๒) ภาษีการซื้อโภคภัณฑ์ตามประมวลรัษฎากร ซึ่ง
สถานที่ค้าโภคภัณฑ์อยู่ในเขตสุขาภิบาล เว้นแต่น้ำมันเบนซิน

เล่ม ๑๑ ตอนที่ ๓๑ ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ เมษายน ๒๕๐๓

(๓) ภาษีสุราตามกฎหมายว่าด้วยสุรา ซึ่งโรงงานทำสุรา
อยู่ในเขตสุขาภิบาล

(๔) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขายสุรา ตามกฎหมายว่า
ด้วยสุรา ซึ่งร้านขายสุราอยู่ในเขตสุขาภิบาล

(๕) ภาษีเครื่องดื่มตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเครื่องดื่ม
ซึ่งโรงงานอุตสาหกรรมอยู่ในเขตสุขาภิบาล

(๖) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการเล่น ตามกฎหมายว่า
ด้วยการพนัน ซึ่งสถานที่เล่นการพนันอยู่ในเขตสุขาภิบาล

(๗) อากรมหรสพตามประมวลรัษฎากร ซึ่งสถานที่
มหรสพอยู่ในเขตสุขาภิบาล

ในการเสียภาษีอากรและค่าธรรมเนียมตามมาตรานี้ เศษ
ของหนึ่งสตางค์ให้ปัดทิ้ง

ภาษีอากรและค่าธรรมเนียมตามมาตรานี้ ให้ถือเป็นภาษี
อากรและค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ๆ”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๘ ตริ แห่ง
พระราชบัญญัติรายได้สุขาภิบาล พ.ศ. ๒๔๙๔

“มาตรา ๘ ตริ นำมันเบนซินซึ่งสถานที่ค้าโคกภักซ์ที่อยู่
ในเขตสุขาภิบาลใดให้สุขาภิบาลนั้นมีอำนาจออกข้อบังคับเก็บ

ฉบับพิเศษ หน้า ๔๒

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๓๑ ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ เมษายน ๒๕๐๓

ภายใต้บังคับของกฎกระทรวงว่าด้วยการชื้อที่ดินของรัฐ พ.ศ. ๒๕๐๓ ในการนี้ให้ถือว่าคำดังกล่าวเป็นรายการชื้อโฉนดที่ดินตามประมวลรัษฎากร”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติรายได้สุขาภิบาล พ.ศ. ๒๔๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ สุขาภิบาลจะมอบให้กระทรวง ทบวง กรม ซึ่งมีหน้าที่จัดเก็บภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ ทวิ หรือมาตรา ๙ ตรียเรียกเก็บภาษีอากร หรือค่าธรรมเนียมเพื่อสุขาภิบาลได้ ในกรณีเช่นว่านี้ เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายตามที่กำหนดในกฎกระทรวงแล้ว ให้ส่งมอบให้แก่สุขาภิบาลนั้น ๆ”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติรายได้สุขาภิบาล พ.ศ. ๒๔๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐ ในการปฏิบัติตามมาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ ทวิ และมาตรา ๙ ตรียให้สุขาภิบาลมีอำนาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการ และให้เจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับแต่งตั้งมีอำนาจและหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นๆ

ฉบับพิเศษ หน้า ๔๓

เล่ม ๑๗ ตอนที่ ๓๑ ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ เมษายน ๒๕๐๓

ในการบังคับเรียกเก็บภาษีค้ำ ตามมาตรา ๖ มาตรา ๗
มาตรา ๘ ทวิ และมาตรา ๘ ตริ ให้ประธานกรรมการสุขาภิบาล
มีอำนาจเช่นเดียวกับผู้ว่าราชการจังหวัดตามมาตรา ๑๒ แห่ง
ประมวลรัษฎากร ”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ถ. กิตติขจร

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ
เนื่องจากขณะนี้ สุขาภิบาลมีอำนาจจัดเก็บภาษีอากรและค่าธรรมเนียม
ได้น้อยประเภทกว่าเทศบาลและองค์การบริหารส่วนจังหวัด ทั้ง ๆ ที่
ได้รับการทะนุบำรุงท้องถิ่นเท่า ๆ กัน ทำให้เกิดความไม่ยุติธรรมขึ้นใน
ระหว่างประชาชนที่อยู่ในเขตสุขาภิบาลและที่อยู่นอกเขตสุขาภิบาล จึง
สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติรายได้สุขาภิบาล พ.ศ. ๒๔๙๘ เพื่อ
ให้สุขาภิบาลเรียกเก็บภาษีอากรและค่าธรรมเนียมได้เช่นเดียวกับองค์การ
บริหารส่วนจังหวัดและเทศบาล